



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 715/2014  
20.11.2014. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Т., због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката С.Д. из И., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 376/12 од 18.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3196/13 од 27.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2014. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Т., адвоката С.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Кикинди ЗК 376/12 од 18.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3196/13 од 27.05.2014. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Кикинди ЗК 376/12 од 18.06.2013. године, окривљени М.Т. оглашен је кривим за кривично дело превара из члана 208. став 1. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од б-шест месеци и на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а ако изречену новчану казну не

плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се на сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 1.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 15.050,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећени са имовинскоправним захтевом упућен на парницу.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 3196/13 од 27.05.2014. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Кикинди преиначио је пресуду Основног суда у Кикинди ЗК 376/12 од 18.06.2013. године у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног М.Т. за кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10-десет месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је окривљени дужан да плати у року од 3 месеца по правноснажности пресуде, а ако изречену новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, док је жалба окривљеног М.Т. одбијена као неоснована и наведена првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окр. М.Т., адв. С.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда „из разлога предвиђених одредбама чл. 485. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд након увида у списе Основног суда у Новом Саду Посл.бр. К-318/12 преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно расправљање и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ... 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Т., адв. С.Д. је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а у осталом делу захтев је недозвољен.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног ближе не опредељује разлоге из члана 485. ЗКП за подношење истог на које се позива, а из навода захтева да се ради о пресуђеној ствари и да је првостепени суд морао донети пресуду којом се одбија оптужба јер је пресудом Основног суда у Новом Саду посл.бр. К-318/12 окривљени оглашен кривим за продужено кривично дело из члана 208. КЗ које је учињено у истом периоду и које са предметним накнадно откривеним кривичним делом чини јединствену целину, произилази да бранилац указује на битну повреду

одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП због постојања околности које трајно искључују кривично гоњење.

Изложене наводе заступа за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Увидом у правноснажну пресуду Основног суда у Новом Саду К-318/12 од 30.04.2012. године (потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2212/12 од 07.11.2012. године), утврђује се да је окр. М.Т. оглашен кривим за кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ (тачка 2. изреке) извршено у периоду од 23.04.2009. године до 08.05.2009. године и за два продужена кривична дела превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ, од којих је једно дело (под тачком 1. изреке) извршено у периоду од 11.04.2008. године до 24.09.2008. године, а друго дело (под тачком 3. изреке) у периоду од 14.03.2011. године до 13.04.2011. године. Како је кривично дело које је предмет оптужбе у овом кривичном поступку извршено по протеку више месеци од последње радње кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим пресудом Основног суда у Новом Саду К 318/12 (под тачком 3. изреке) и извршено је у другом месту и према другим оштећеним лицима, то по налажењу Врховног касационог суда нису испуњени услови, у смислу члана 61. став 1. КЗ, у погледу временског континуитета, јединства места и простора и истоветности оштећеног лица, да предметно дело чини целину, односно једно исто продужено кривично дело са делом из пресуде Основног суда у Новом Саду К 318/12. Осим тога, одредбом члана 61. став 6. КЗ изричито је прописано да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости наводи да су побијане правноснажне пресуде засноване на погрешно утврђеном чињеничном стању као последици одбијања од стране суда доказних предлога одбране за саслушање у својству сведока Ћ.Д. на околност да је он преузео робу по отпремници бр. 380/V од 27.11.2011. године и с тим у вези за економско финансијско вештачење вредности робе, односно висине дуга окривљеног и оспорава закључак суда о постојању преварне намере код окривљеног као неутемељен у изведеним доказима, уз истицање да неспоран део дуга окривљеног представља ствар грађанскоправног односа, а не кривице окривљеног.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, па је захтев браниоца окр. М.Т. у наведеном делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу

члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар**  
**Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Јанко Лазаревић,с.р.**